

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 772/2024
08.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранислава Станића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину К.65/20 од 17.04.2024. године и КВ 231/24 од 27.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранислава Станића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину К.65/20 од 17.04.2024. године и КВ 231/24 од 27.05.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину К.65/20 од 17.04.2024. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Станића, за исплату трошкова кривичног поступка у предмету тог суда број К.65/20.

Решењем Вишег суда у Зрењанину КВ 231/24 од 27.05.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изајвљена против решења Вишег суда у Зрењанину К.65/20 од 17.04.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Бранислав Станић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и усвоји захтев за накнаду свих трошкова поступка или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и

правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је побијаним одлукама о трошковима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП. Наиме, окривљени је имао потребу за стручном помоћи браниоца услед чега је ослобођен обавезе коју му је наметнуо суд на иницијативу јавног тужилаштва, па је јасно да му морају припасти трошкови које је имао ради заштите својих права и интереса. Пошто је захтев јавног тужиоца одбијен, бранилац сматра да је то аналогно ситуацијама описаним у члану 265. став 1. ЗКП. Такође, постоји обавезујућа примена члана 267. ЗКП у којој се наводи да су судови дужни да одлуче о трошковима насталим поводом правног лека.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је пресудом Вишег суда у Зрењанину К 65/20 од 28.12.2021. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 283/22 од 25.08.2022. године, окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези члана 33 КЗ и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам месеци. Истом пресудом је између осталог, окривљени обавезан на плаћање трошкова судског паушала у износу од 5.000,00 динара, да солидарно накнади ВЈТ у Зрењанину трошкове поступка у износу од 45.042,00 динара, као и Вишем суду у Зрењанину износ од 64.586,00 динара. Решењем Вишег суда у Зрењанину К 65/20 од 10.08.2023. године, које је потврђено решењем истог суда Кв 353/23 од 19.09.2023. године, обавезан је окривљени да ВЈТ у Зрењанину исплати износ од 91.500,00 динара на име исплаћених трошкова браниоца по службеној дужности. Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног је поднео захтев за заштиту законитости који је усвојен пресудом Врховног суда Кзз 1070/2023 од 24.10.2023. године и укинута су правноснажна решења Вишег суда у Зрењанину К 65/20 од 10.08.2023. године и Кв Кв 353/23 од 19.09.2023. године а предмет враћен на поновно одлучивање. Након тога Виши суд у Зрењанину решењем К 65/20 од 18.12.2023. године је одбио као неоснован захтев ВЈТ-а Зрењанин Ктo 29/20 од 07.06.2023. године ради обавезивања окривљеног да ВЈТ Зрењанин накнади трошкове на име награде браниоца по службеној дужности. Бранилац окривљеног је доставио трошковник којим је тражио накнаду трошкова на име састава жалбе од 17.08.2023. године, захтева за заштиту законитости од 02.10.2023. године и састава трошковника, о коме је одлучено решењима Вишег суда у Зрењанину К.65/20 од 17.04.2024. године и КВ 231/24 од 27.05.2024. године, против којих је поднет захтев за заштиту законитости.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103.став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет, буџетских средстава суда.

Окривљени АА је правноснажном пресудом Вишег суда у Зрењанину К 65/20 од 28.12.2021. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 283/22 од 25.08.2022. године, оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези члана 33 КЗ и кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и правноснажно осуђен, дакле није обустављен поступак или окривљени

ослобођен од опужбе да би трошкови кривичног поступка наведени у одредби члана 265. став 1. ЗКП пали на терет буџетских средстава, при томе се околност да је Виши суд у Зрењанину, решењем К 65/20 од 18.12.2023. године одбио као неоснован захтев ВЈТ-а Зрењанин Кто 29/20 од 07.06.2023. године ради обавезивања окривљеног да ВЈТ Зрењанин накнади трошкове на име награде браниоца по службеној дужности, који нису били наведени у правноснажној пресуди којом је окривљени оглашен кривим, не може поистоветити са ситуацијом када је окривљени правноснажном пресудом ослобођен од оптужбе или је кривични поступак правноснажно обустављен, па су супротни наводи браниоца наведени у захтеву за заштиту законитости оцењени као неосновани.

Поред тога, окривљени није ни успео са жалбом од 17.08.2023. године, за чији састав тражи награду, већ је успео у поступку са поднетим захтевом за заштиту законитости, а одредбом члана 267. ЗКП је прописано да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд сходно одредбама чланова 261. до 266. овог законика.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранислава Станића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић